

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Propositionen innehåller ett förslag till lag om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik. Europeiska gemenskapens (EG) gemensamma jordbrukspolitik inbegriper bland annat produkter som omfattas av marknadssystemen, produkter som enligt bilaga II till fördraget om att upprätta Europeiska gemenskapen (Romfördraget) inte omfattas av marknadssystemen samt produkter, där lantbruksprodukter har använts vid tillverkningen.

EG:s gemensamma jordbrukspolitik regleras närmast av de förordningar som EG utfärdat och vilka som sådana binder medlemsstaterna. I förordningarna förutsätts att EG:s medlemsstater fastställer vilka organ som nationellt verkställer den gemensamma jordbrukspolitiken samt vilka straffpåföljder som kan tilldömas dem som brutit mot rättsakter som gäller den gemensamma jordbrukspolitiken.

Propositionen innehåller stadganden om de nationella organ som verkställer EG:s gemensamma jordbrukspolitik.

Jord- och skogsbruksministeriet skall utgöra den behöriga myndighet, som avses i gemenskapens förordningar och som kan delegera uppgifter inom ramen för sin behörighet till en myndighet som lyder under ministeriet inom det egna förvaltningsområdet eller vid behov även till en myndighet inom något annat förvaltningsområde. Propositionen innehåller även stadganden om straff. Som straff föreslås böter.

Regeringen avlåter separata propositioner om verkställighet av EG:s strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket och om statistik och register i anslutning till verkställigheten av EG:s gemensamma jordbrukspolitik.

Propositionen ansluter sig till regeringens proposition om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen. Lagen avses att träda i kraft samtidigt som Finlands medlemskap i Europeiska unionen. Tidpunkten för när lagen träder i kraft bestäms genom förordning.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

1.1. Lagstiftningen i Finland

I Finland regleras priserna på lantbruksprodukter och marknaden genom lagen om marknadssystemet för lantbruksprodukter (1518/93). Lagens syfte är att trygga en rättvis inkomstnivå för lantbruksproducenterna, trygga marknadsföringen av lantbruksprodukter och ut-

veckla dessa produkters kvalitet, främja produktiviteten inom lantbruket och sänka kostnadsnivån, garantera tillgången på livsmedel samt åstadkomma skäliga konsumentpriser. Som medel för att nå dessa mål används rikt- och minimipriser som bestäms för lantbruksprodukter, importskydd och exportstöd, åtgärder för tryggande av marknadsföringen, pris- och inkomststöd samt vid behov andra åtgärder. För att främja marknadsföringen av lant-

bruksprodukter kan i samband med export av lantbruksprodukter betalas prisskillnadsersättning enligt lagen om prisskillnadsersättning för lantbruksprodukter (1521/93). För att täcka de utgifter exporten åsamkar staten uppbärs av producenterna exportkostnadsavgifter bland annat med stöd av lagen om exportkostnadsavgift för mjölk, svinkött och spannmål (1062/90). Om avgifterna vid import stadgas i lagen om importavgifter (1519/93). Vid import av livsmedel uppbärs accis enligt lagen om accis på livsmedelsprodukter (1520/93). Lagen om Statens spannmålsförråd (1124/89) preciserar spannmålsförrådets verksamhet inom spannmålshandeln och speciellt inom utrikeshandeln.

Lantbruksproduktionen har reglerats med hjälp av olika system i syfte att styra denna. Husdjursproduktionen har begränsats genom ett system med tillstånd att driva husdjursföretag, som regleras av lagen om styrning av husdjursproduktionen (1305/90). Produktionen av hönsägg begränsas genom ett kvotssystem, som baserar sig på statsrådets beslut om tilläggspris för hönsägg (29/91). Ruvning av hönsägg och utövande av fjäderfäavel, kläckning av ägg samt uppfödning, försäljning och förmedling av kycklingar har också begränsats genom lagen om begränsning av kläckningen av hönsägg (303/77) och genom lagen om fjäderfäavel samt kläckning och uppfödning av fjäderfä (302/77). Mjölkproduktionen har styrts med hjälp av lagar som ansluter sig till tvåprissystemet för mjölk, det vill säga lagen om temporära produktionskvoter för mjölk och lagen om temporär kvotavgift för mjölk (570 och 569/84).

Det har även gjorts försök att begränsa lantbruksproduktionen med hjälp av frivilliga åtgärder för att styra produktionen. I lagen om balansering av lantbruksproduktionen (1261/89) stadgas om grunderna för minskning, nedläggelse eller omställning av lantbruksproduktionen och för avtal och åtgärder beträffande besogning.

Inom växtodlingsbranschen har åker röjning i regel varit förbjuden genom lagen om tidsbestämd begränsning av åker röjning (1385/91). Spannmålsodlingen styrs även utgående från åkerarealen genom lagen om exportkostnadsavgift enligt åkerarealen (1314/90).

Produktionen av specialväxter regleras och understöds genom att industrin i branschen betalas stöd i form av prisskillnadsersättningar

enligt lagen om inhemsk produktion av oljeväxter (675/92), lagen om stärkelseproduktion i Finland (674/92) och lagen om socker (673/92) så att industrin får det råmaterial den behöver till världsmarknadspris. Produktionen av frövara regleras och understöds med stöd av lagen om säkerställande av tillgången på vallfrö (566/86).

Jord- och skogsbruksministeriet administrerar landsbygdsnäringarna. Landsbygdsnäringsdistrikten och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter handhar förvaltningen av landsbygdsnäringar på det regionala och lokala planet enligt lagen om landsbygdsnäringsförvaltningen (1199/92) och lagen om förvaltningen av landsbygdsnäringar i kommunerna (1558/91). Om förfarandet som skall iakttas vid skötseln av stödavgifter i fråga om landsbygdsnäringar stadgas i lagen som gäller detta (1336/92). Uppgifter som gäller utredningar, forskning, övervakning, uppföljning, planering, registrering, statistikföring, betalningsrörelse, bokföring och uppbörd av avgifter i anslutning till landsbygdsnäringarna är möjliga att utföra med hjälp av ämbetsverk och inrättningar som lyder under jord- och skogsbruksministeriet. Om dessa stadgas särskilt i lagar och förordningar som gäller ämbetsverken och inrättningarna i fråga. På Åland baserar sig tillämpningen och verkställigheten av lantbrukslagstiftningen på självstyrelselagen för Åland (1144/91). Landsbygdsnäringarnas besvärskommitté behandlar med stöd av nämnda lag (1203/92) bland annat besvär som gäller landsbygdsnäringsdistriktens beslut.

1.2. Europeiska gemenskapens (EG) gemensamma jordbrukspolitik och lagstiftning

Målen och principerna för en gemensam jordbrukspolitik

Målen för Europeiska gemenskap (EG) gemensamma jordbrukspolitik har preciserats i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (Romfördraget). Målen är att höja produktiviteten inom jordbruket, tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, stabilisera marknaderna, trygga livsmedelsförsörjningen samt skäliga konsumentpriser. Målen motsvarar i stort målen för jordbrukspolitiken i Finland.

Vid utformningen av jordbrukspolitiken föl-

jer EG tre grundläggande principer. Dessa är gemensam inre marknad, gemenskapens företräde och gemensam finansiering. Med en gemensam inre marknad avses att tullar, importavgifter, kvantitativa begränsningar och övriga handelshinder mellan medlemsstaterna är förbjudna. Inom handeln med stater utanför gemenskapen följer medlemsstaterna gemensamt överenskomna regler. Med gemenskapens företräde avses att gemenskapens egna produkter gynnas i förhållande till tredje land. Den gemensamma jordbrukspolitiken finansieras ur EG:s budget via utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

Den gemensamma jordbrukspolitiken kan i princip indelas i en pris- och marknadspolitik (jordbrukets marknadssystem) samt i en strukturpolitik (strukturella stöd). EG:s marknadssystem för jordbruksprodukter är mångskiftande. Systemen för olika grupper av produkter (19) bygger dock i stort sett på samma grunder: ett gemensamt prissystem, importskydd, exportbidrag samt olika slag av system för stödande och styrning av produktionen. Genom importskyddet förhindras import till lägre pris än riktspriset genom att importpriserna hålls högre än priserna på världs- och hemmarknaderna. Exportbidrag används för att jämna ut skillnaden mellan priserna inom EG och på världsmarknaden. Dessutom används produktionspremier för vissa produkter samt direkt inkomststöd. System för styrning av produktionen är bland annat kvotsystemen för mjölk, nötkött och fårkött samt trädnig. Bestämmelser har dessutom utfärdats bland annat för veterinärvård och växtskydd, skogsbruk samt administrationen av systemen.

Lagstiftningen inom Europeiska gemenskapen

EG har givits oinskränkt behörighet att förverkliga målen för jordbrukspolitiken. Medlemsstaterna kan inte driva en nationell jordbrukspolitik eller utfärda nationella stadganden i ärenden som bestämts på gemenskapens nivå.

EG:s gemensamma jordbrukspolitik regleras i huvudsak genom förordningar men även genom direktiv och beslut. Förordningarna som reglerar den gemensamma jordbrukspolitiken samt de med stöd av dessa utfärdade besluten har som sådana bindande verkan för Finland då medlemskapet förverkligas och kan

utan att särskilt sättas i kraft tillämpas direkt. Vissa EG-förordningar innehåller bestämmelser som förutsätter att även nationella stadganden och bestämmelser utfärdas. Genom nationell lagstiftning bör bland annat ordnas frågan om straff- och andra påföljder för dem som brutit mot EG-bestämmelserna samt preciseras vilka myndigheter som ges behörighet att verkställa EG-bestämmelserna på det nationella planet. I den nationella lagstiftningen kan även utfärdas kompletterande stadganden när EG-bestämmelserna innehåller endast minimikraven för något ärendes vidkommande.

Innehållet i EG:s rättsakter har utretts närmare i regeringens proposition om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen, som har avlåtits till riksdagen den 25 augusti 1994 (RP 135/1994 rd).

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Ett godtagande av EG:s gemensamma jordbrukspolitik i Finland betyder att största delen av Finlands gällande lantbrukslagstiftning upphävs eller ändras och ersätts med motsvarande EG-lagstiftning. EG har reglerat så gott som alla ärenden som hänförs till den gemensamma jordbrukspolitiken men lämnat spelrum för nationella regleringar, närmast vid det tekniska verkställandet av EG-bestämmelserna och beslutandet om straffpåföljderna.

Syftet med den föreslagna lagen är att på ett effektivt, smidigt och ändamålsenligt sätt verkställa EG:s förordningar och med stöd av dessa utfärdade beslut på det nationella planet. Jord- och skogsbruksministeriet är enligt lagförslaget högsta verkställande jordbruksmyndighet för att verkställa den gemensamma jordbrukspolitiken. Ministeriet kan dock beträffande något ärende eller någon grupp av ärenden delegera uppgifter inom området för sin behörighet till en myndighet som lyder under ministeriet. Vid behov skall det vara möjligt att överföra uppgifter till en myndighet inom något annat förvaltningsområde, varvid överenskommelse träffas särskilt mellan jord- och skogsbruksministeriet och ministeriet i fråga. Det skall vara möjligt att anlita bland annat ämbetsverk och inrättningar underställda jord- och skogsbruksministeriet, landsbygdsnäringsdistrikten, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter samt

sammanslutningar inom jordbruket och trädgårdsbranshen för övervakningsuppgifter.

Verkställigheten av EG:s gemensamma jordbrukspolitik förutsätter att information samlas in och rapporteras till EG:s institutioner. I lagförslaget har därför intagits bestämmelser om myndigheternas rätt att erhålla information och motsvarande bestämmelser om skyldighet att lämna information. Dessutom innehåller lagförslaget stadganden om straff.

3. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

Propositionen antas inte ha inverkan på strukturen i statsförvaltningens organisation. Uppgifterna i anslutning till verkställigheten av den gemensamma jordbrukspolitikens sköts av lantbruksförvaltningen. Uppgifterna i anslutning till verkställigheten kan skötas dels med hjälp av en omorganisering av den nuvarande personalens uppgifter och en omorganisering av Statens spannmålsförråd, dels genom en utökning av personalen.

Behovet av att utöka personalen inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde gäller närmast ministeriets nivå. På grund av att medlemskapet medför ett antal övervaknings- och interventionsåtgärder uppskattas jord- och skogsbruksministeriets jordbrukspolitiska avdelning och avdelningen för utvecklande av landsbygden behöva sammanlagt 12 personer till. Med anledning av behovet av att utöka personalen beräknas lönekostnaderna stiga med 3 miljoner mark per år. Dessutom flyttar åtta personer över från Statens spannmålsförråd till jordbrukspolitiska avdelningen.

Det är inte i detta skede möjligt att uppskat-

ta de totala kostnaderna verkställigheten av EG:s gemensamma jordbrukspolitik åsamkar staten.

4. Ärendets beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionen

Propositionen ansluter sig till Finlands medlemskap i Europeiska unionen. I ärendet har avlåtits regeringens proposition om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen till riksdagen den 25 augusti 1994 (RP 135/1994 rd). Propositionen innehåller bland annat en närmare redogörelse för EG:s gemensamma jordbrukspolitik och EG:s marknadssystem samt en redogörelse för de i fördraget om konungariket Norges, republiken Österrikes, republiken Finlands och konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen överenskomna övergångsperioderna och övriga specialarrangemang beträffande ibruktagandet av EG:s system och anpassningen av dessa.

Propositionen ansluter sig dessutom till regeringens propositioner med förslag till lag om upphävande av vissa lagar inom lantbrukslagstiftningen (RP 145/1994 rd), till lag om interventionsfonden för jordbruket (RP 147/1994 rd), till lag om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket samt ändring av lagen om lantbruksnäringsförvaltningen och vissa andra lagar (RP /1994) och till regeringens proposition till lag om nationella stöd till jordbruket och trädgårdshushållningen (RP 148/1994 rd), som avlåtits separat till riksdagen.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

1 kap. Allmänna stadganden

1 §. *Tillämpningsområde.* Enligt artikel 5 i Romfördraget är medlemsstaterna skyldiga att genomföra alla allmänna och särskilda åtgär-

der som behövs för att de skyldigheter som följer av rättsakter vilka utfärdats av gemenskapens institutioner fullgörs. Denna bestämmelse i artikeln betyder bland annat att den nationella lagstiftningen bör revideras till den del den inte förslår för att säkerställa att EG:s rättsakter kan verkställas på ett effektivt sätt.

Förordningarna om EG:s gemensamma jordbrukspolitik och beslut som utfärdats med stöd av dem har som sådana bindande verkan för medlemsstaterna.

När EG:s rättsakter verkställs iakttas rättegångs- och förvaltningsförfarandet samt övrigt verkställighetsförfarande i den nationella lagstiftningen. Medlemsstaterna innehar även den lagstiftande makten beträffande straffrätt. Genom den nationella lagstiftningen stadgas vilka myndigheter som på det nationella planet verkställer EG:s rättsakter samt om påföljderna som kan tilldömas dem som brutit mot rättsakterna. Eftersom förordningarna som utfärdats angående EG:s gemensamma jordbrukspolitik har som sådana bindande verkan för Finland när medlemskapet blir verklighet, behöver det för att verkställa förordningarna endast stiftas i lag om verkställande myndigheter, om vissa omständigheter som inverkar på medborgarnas rättigheter och skyldigheter samt om straffpåföljder till den del det inte ingår bestämmelser om dessa i gällande lag.

2 §. *Behörig myndighet.* Förordningarna, som hänförs till området för EG:s gemensamma jordbrukspolitik, träder så gott som utan undantag i kraft med bindande verkan för medlemsstaterna genast efter att de har publicerats i EG:s officiella tidning. För att gemenskapens bestämmelser skall bli verkställda på ett vederbörligt sätt förutsätter detta således en fungerande, effektiv och smidig organisation.

Verkställigheten av EG:s gemensamma jordbrukspolitik är förknippad med ett betydande antal uppgifter av ny natur. Sådana är bland annat åtgärder i anslutning till Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket som gäller jordbrukets finansiering, interventionsverksamhet samt förfarandena beträffande kausionsystemen för lantbruksprodukter. Dessutom skall medlemsstaterna sörja för att bland annat inspektioner, övervakning, uppföljningen av priser och kvantiteter ordnas, för att producentsammanslutningar godkänns, för förvaltningen av kvoter, insamlingen av olika slags information samt för att statistiska uppgifter och register upprätthålls.

Enligt den föreslagna 2 § ankommer den allmänna verkställigheten av lagen på jord- och skogsbruksministeriet, som skall vara i EG:s rättsakter avsedd behörig myndighet. Jord- och skogsbruksministeriet kan dock beträffande något ärende eller en grupp av ärenden delegera uppgifter inom sin behörighet till en bestämd

myndighet inom sitt förvaltningsområde. Det är även möjligt att överföra uppgifter till en myndighet inom ett annat förvaltningsområde. Om överföringen överenskomms särskilt mellan jord- och skogsbruksministeriet och ministeriet i fråga. Uppgifter kan vid behov delegeras även till sammanslutningar inom jordbruket och trädgårdsbranschen, som närmast utgörs av producent- och rådgivningsorganisationer.

2 kap. Övervakning och straff

3 §. *Övervakning.* EG:s förordningar förutsätter bland annat en effektiv övervakning av jordbruket och trädgårdshushållningen och näringarna i anslutning till dessa, av satsningarna på produktionen och produkterna och marknadsföringen samt att uppgifter samlas in om nämnda omständigheter. Ordandet av övervakningen ankommer enligt den föreslagna 3 § i huvudsak på jord- och skogsbruksministeriet. Vid övervakningen kan anlitas jord- och skogsbruksministeriets informations-tjänstcentral, kontrollcentralen för växtproduktion, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel samt övriga ämbetsverk och inrättningar som lyder under jord- och skogsbruksministeriet. Det är även möjligt att anlita sammanslutningar inom jordbruket och trädgårdsbranschen, närmast producent- och rådgivningsorganisationer, vid övervakningen.

Lagens verkställighet förutsätter en effektiv regional tillsyn. Därför kan de regionala övervakningsuppgifterna handhas av landsbygdsnäringsdistriken eller inspektörer med fullmakt från distrikten. På det kommunala planet sköts övervakningen även av kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter.

4 §. *Rätt att få information.* För att övervakningen skall bli effektivt utförd föreslås att i 4 § stadgas om rätt för personer som utför övervakning att erhålla uppgifter ur handlingar som behövs för övervakning, uppföljning och rapportering. Rätten att få uppgifter gäller även uppgifter som i och med att de rör privat affärsverksamhet eller yrkesutövning, bokföring, beskattning eller privatpersons ekonomiska ställning skall hållas hemliga.

5 §. *Inspektionsrätt.* För att förverkliga en effektiv övervakning förutsätts att de personer som utför övervakningen får tillträde till utrymmen, där lantbruksprodukter eller övriga produkter som är föremål för inspektion upp-

bevaras, hanteras eller lagras eller till don, med vilka de transporteras. Dessutom skall personer som utför övervakning enligt 5 § ha rätt att utan ersättning få ta prov i den omfattning övervakningen förutsätter.

6 §. *Rättigheterna för Europeiska gemenskapens inspektörer.* I ett flertal av EG-förordningarna förutsätts att det på det nationella planet stadgas om att EG:s institutioner och av dem utsedda inspektörer skall ha rätt att delta vid inspektioner i medlemsstaterna samt om deras rätt att i detta sammanhang erhålla information. I paragrafen föreslås ett stadgande om denna rätt.

7 §. *Tystnadsplikt.* I paragrafen föreslås ett stadgande om tystnadsplikt för att skydda näringsidkare från att uppgifter som samlas in vid övervakningen sprids och används på ett osakligt sätt. Tystnadsplikten skall gälla alla dem, som när de utför övervaknings- eller andra uppgifter enligt den föreslagna lagen har fått uppgifter om en privatpersons eller ett företags ekonomiska ställning, om en affärs- eller yrkeshemlighet eller om en privatpersons personliga förhållanden.

Tystnadsplikten utgör inte hinder för att lämna uppgifter och handlingar som behövs för övervakningen till personer som utför övervakningsuppgifter, inte heller beträffande uppgifter till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott eller till domstol i ärende som myndigheterna väckt med stöd av denna lag eller till en myndighet som undersöker ändringssökande. Uppgifter kan om ett internationellt avtal som även binder Finland så förutsätter lämnas till utländska organ och inspektörer. Bland annat förutsätter förordningarna om EG:s gemensamma jordbrukspolitik att uppgifter som skall hållas hemliga lämnas till EG:s institutioner och till av dem bemyndigade inspektörer samt till vissa delar även till andra medlemsstater.

8 §. *Skyldighet att lämna handräckning.* När övervakningen utförs förutsätts att en person eller ett företag som idkar jordbruk och trädgårdshushållning samt näringar i anslutning till dessa ger den hjälp som behövs för att övervakningen skall kunna utföras samt överlåter behövliga handlingar för granskning. Ett stadgande om detta föreslås i lagens 8 §.

9 §. *Straffstadgande.* I EG-förordningarna har medlemsstaterna förpliktats att nationellt normera straffpåföljderna om någon vägrar att lämna uppgifter eller handlingar i anslutning

till verkställigheten av den gemensamma jordbrukspolitikens eller annars hindrar övervakningen. Ett stadgande om detta föreslås i 9 §. Vid straff i anslutning till stöd tillämpas stadgandena i 29 kap. strafflagen.

Enligt paragrafens 2 mom. kan den som utför övervakning lämna oanmält till förundersökningsmyndigheten en förbrytelse, som bedömd som helhet skall anses vara ringa. Om till exempel till den som ansökt om stöd har betalats stöd på basen av uppgift som saknar grund eller om han har beviljats stöd till ett större belopp än vad han varit berättigad till om uppgifterna inte har givits avsiktligt i vilseledande syfte eller grov vårdlöshet förekommit, kan det belopp som betalats utan grund eller för mycket alltid krävas tillbaka med stöd av 11 § i denna lag.

3 kap. Särskilda stadganden

10 §. *Förhållande till annan lagstiftning.* Vid beviljande, betalning, återkrav och övervakning som gäller stöd enligt den gemensamma jordbrukspolitikens föreslås att man i tillämpliga delar följer lagen om det förfarande som skall iaktas vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/92) om inte något annat stadgas eller bestäms särskilt.

11 §. *Närmare bestämmelser.* Rådets och kommissionens rättsakter innehåller rätt detaljerade bestämmelser om bland annat grunderna för beviljande av stöd och deras maximibelopp, idkande av näring i anslutning till den gemensamma jordbrukspolitikens samt om olika slags meddelanden och ansökningar liksom även tidpunkten för när meddelandena ges och ansökningarna lämnas. I gemenskapens bestämmelser har även i detalj fastställts vilka uppgifter som skall föras in i registren samt om formulären för register- och andra handlingar. De nationella myndigheternas uppgift blir närmast att övervaka att gemenskapens bestämmelser iaktas och övrig teknisk verkställighet av bestämmelserna. I lagens 11 § föreslås ett stadgande, enligt vilket det hör till jord- och skogsbruksministeriets behörighet att meddela bestämmelser som är mera detaljerade än gemenskapens bestämmelser om verkställigheten av den gemensamma jordbrukspolitikens.

12 §. *Ikraftträdande.* Paragrafen innehåller stadganden om lagens ikraftträdande. Lagen avses att träda i kraft samtidigt med Finlands

medlemskap i EU. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter kan dock vidtas redan innan den träder i kraft.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som stadgas genom förordning. Lagen avses träda i kraft samtidigt som Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

3. Lagstiftningsordning

Det lagförslag som lämnats till riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen behandlas enligt 69 § 1 mom. riksdagsordningen i den kortare lagstiftningsordningen för grundlag. Enligt förslaget förbinder sig Finland genom att ratifiera anslutningsfördraget att inom Europeiska gemenskapens verksamhets-

områden iaktta sådana bestämmelser i de ursprungliga avtalen som strider mot vissa stadganden i grundlagarna. En närmare redogörelse för aspekterna på lagstiftningsordningen ingår i nämnda regeringsproposition.

I förslaget till lag om verkställighet av Europeiska gemenskapens jordbrukspolitik ingår åtgärder där Europeiska gemenskapernas kommission utgör den verkställande myndigheten. Eftersom det i förslaget till lag om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen ges möjlighet att överföra den verkställande makten till EG:s institutioner genom lagstiftningsordningen i enlighet med 69 § 1 mom. riksdagsordning, kan förslaget till lag om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik behandlas i den lagstiftningsordning som stadgas i 66 § riksdagsordningen.

Med stöd av vad som ovan anförts föreläggs Riksdagen följande lagförslag för godkännande:

Lag

om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Tillämpningsområde

Vid verkställigheten av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik tillämpas denna lag till de delar det inte föreskrivs eller bestäms särskilt därom i Europeiska gemenskapens rättsakter.

2 §

Behörig myndighet

Den allmänna verkställigheten av denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet, förutsatt att inte annat stadgas i lag eller bestäms med stöd av lag om verkställighet av

den gemensamma jordbrukspolitiken. Jord- och skogsbruksministeriet är även den behöriga myndighet i medlemsstaten som avses i Europeiska gemenskapens rättsakter som utfärdats om genomförandet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik.

Jord- och skogsbruksministeriet kan för något ärende eller grupp av ärenden överföra i 1 mom. avsedda uppgifter som hör till dess behörighet till annan myndighet som det utser inom sitt förvaltningsområde. Om uppgifterna kan överföras till en myndighet inom annat förvaltningsområde avtalas särskilt om överföringen av uppgifter, dess omfattning och förfarandena i anslutning till detta mellan jord- och skogsbruksministeriet och ministeriet i fråga. Uppgifter kan vid behov överföras även till sammanslutningar inom jordbruks- eller trädgårdsbranschen.

2 kap.

Övervakning och straff

3 §

Övervakning

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar att rättsakter som utfärdats om Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik iaktas.

Vid övervakningen anlitas jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, kontrollcentralen för växtproduktion, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel samt övriga ämbetsverk och inrättningar som lyder under jord- och skogsbruksministeriet, lantbruksnäringsdistrikten eller av dessa bemyndigade inspektörer samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter. Även livsmedelsverket och tullmyndigheterna kan anlitas vid övervakningen av verkställigheten av denna lag. Jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom bestämma att sammanslutningar inom jordbruks- och trädgårdsbranschen får anlitas när övervakningen verkställs. Polisen skall vid behov lämna handräckning vid övervakningen.

4 §

Rätt att få information

De som utför övervakning har rätt att få tillgång till de försäljnings-, inköps-, bokförings-, lagrings-, transport- och övriga handlingar som behövs för övervakning, uppföljning och rapportering enligt denna lag samt till övriga uppgifter som behövs om jordbruks- och trädgårdshushållningsprodukter, produktion och hantering av produkterna, handel, import och export, upplagring, förädling och transport hos personer och företag som bedriver sådan samt annan med dessa jämförbar verksamhet och hos statliga och kommunala myndigheter, statens ämbetsverk och inrättningar samt hos producentsammanslutningar inom jordbruks- och trädgårdsbranschen.

Ovan i 1 mom. avsedd rätt att få information gäller även sådana uppgifter, som då de gäller privat affärs- eller yrkesverksamhet, bokföring, beskattning eller privatpersons ekonomiska ställning skall hållas hemliga.

5 §

Inspektionsrätt

De som utför övervakning har rätt att

inspektera jordbruks- och trädgårdshushållningsprodukter, i vilka förhållanden de produceras, byggnader och inrättningar som används vid produktionen, förädlingsanstalter, lager, anläggningar, transportmateriel och odlingar samt andra sådana förhållanden som ansluter sig till verkställigheten av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik.

De som utför övervakning har rätt att utan ersättning ta prov i den omfattning övervakningen förutsätter.

6 §

Rättigheterna för Europeiska gemenskapens inspektörer

Vad i 4 och 5 §§ stadgas om rätt för dem som utför övervakning att få information och inspektera gäller också Europeiska gemenskapens institutioner och av dem bemyndigade inspektörer.

7 §

Tystnadsplikt

Den som vid övervakningen av att denna lag iaktas eller då han utför granskning eller annan uppgift i anslutning till övervakningen har erhållit uppgifter om privatpersons eller företags ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller en privatpersons personliga förhållanden, får inte utan samtycke av den som saken gäller för utomstående yppa eller privat utnyttja information han fått på detta sätt.

Vad i 1 mom. stadgar ställer inte hinder för att uppgifter och handlingar lämnas till:

- 1) statliga och kommunala myndigheter för att utföra uppgifter enligt denna lag;
- 2) åklagar-, polis- och tullmyndigheter för utredning av brott;
- 3) domstol eller myndighet som undersöker ändringsökande i ett ärende som en myndighet väckt enligt denna lag; inte heller
- 4) då ett internationellt avtal som binder Finland så kräver.

8 §

Skyldighet att lämna handräckning

Jordbruks- och trädgårdshushållningsproducent, köpman, importör, exportör, lagerhållare, representant för livsmedelsindustrin eller en organisation i branschen eller annan i denna

lag avsedd näringsidkare är på övervakningsmyndighetens uppmaning skyldig att lämna handräckning vid övervakningen samt att på egen bekostnad för granskning överlåta handlingar och uppgifter som framgår av de handlingar han förfogar över och som behövs för verkställigheten av den gemensamma jordbrukspolitiken. Det nämnda gäller också handlingar som skall hållas hemliga.

9 §

Straffstadgande

Den som uppsåtligen eller av grov vårdslöshet

1) vägrar lämna uppgifter eller handlingar som begärts av en i denna lag avsedd övervakningsmyndighet eller lämnar denna oriktiga uppgifter,

2) hindrar övervakningsmyndighet att utföra övervakning som avses i denna lag,

3) inte iakttar eller bryter mot bestämmelser som en myndighet har utfärdat med stöd av denna lag eller stadganden som avses i denna lag, eller

4) på något annat sätt bryter mot vad som stadgas i eller bestäms med stöd av denna lag skall dömas, om inte i någon annan lag stadgas om strängare straff, för *brott mot bestämmelserna om verkställighet av den gemensamma jordbrukspolitiken* till böter.

Den person eller myndighet som utför övervakning kan lämna ärendet oanmält till förundersökningsmyndigheten om förbrytelsen bedömd som en helhet skall anses vara ringa.

3 kap.

Särskilda stadganden

10 §

Förhållande till annan lagstiftning

Vid beviljande, betalning, återkrav och övervakning av stöd enligt den gemensamma jordbrukspolitiken iakttas i tillämpliga delar lagen om det förfarande som skall iakttas vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringsringar (1336/92) om inte något annat stadgas eller bestäms med stöd av lag.

11 §

Närmare bestämmelser

Jord- och skogsbruksministeriet utfärdar närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag.

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 2 september 1994

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Mikko Pesälä*

